

Nr 44

Utlåtande i anledning av väckt motion om rätt för instrumentmakaren Knut Ragnar Östlund att för erhållande av pension tillgodoräkna viss tjänstgöring.

(5:e avd.)

I en inom andra kammaren väckt motion (II: 370) hemställer herr *Lundberg*, att instrumentmakaren vid Uppsala universitets kemiska institution, Knut Ragnar Östlund, måtte för tjänstårsberäkning i pensionshänseende få tillgodoräkna även anställningstiden före den 1 april 1936.

Till stöd för ifrågavarande förslag anför motionären följande.

Knut Ragnar Östlund, född den 5 juli 1891, anställdes den 7 januari 1931 vid Uppsala universitets fysikalisk-kemiska institution som mekaniker. Östlund, som t. o. m. den 30 september 1946 var arvodesanställd, sysslade — enligt intyg av professor The Svedberg — »med experiment- och finmekaniska arbeten i samband med konstruktion och utveckling av vetenskaplig apparatur avsedd för fysikalisk-kemiska undersökningar av högmolekylära substanser».

Den 1 oktober 1946 tillträdde Östlund en ordinarie befattning vid kemiska institutionen som institutionsvaktmästare i lönegrad 13. Den 1 januari 1953 omändrades denna befattning till instrumentmakare i lönegrad Ca 16.

I skrivelse till Konungen den 28 november 1949 anhöll Östlund, jämlikt 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente § 15 mom. 3, att i största möjliga utsträckning få tillgodoräkna sig tidigare tjänstgöring som mekaniker vid universitetets fysikalisk-kemiska institution. Framställningen tillstyrktes av föreståndaren för kemiska institutionen, professor Gunnar Hägg, som bl. a. intygade att Östlunds huvudsakliga arbetsuppgifter, »sedan han den 1. 10. 1946 anställdes vid kemiska institutionen, har varit finmekaniska arbeten i samband med det på institutionen pågående utvecklingsarbetet beträffande instrumentell utrustning för röntgenografiska undersökningar. Som framgår av intyg från professor The Svedberg har hans tidigare tjänstgöring varit minst lika kvalificerad som hans nuvarande tjänstgöring.»

Finansdepartementet meddelade bl. a. i skrivelse den 21 april 1950, »... att såsom tjänstår för pension enligt reglementet av åberopade anställningstider må för Östlund tillgodoräknas 10 år 6 månader...», »dock att dylik tillgodoräkning icke må äga rum vid bestämmande i förekommande fall av tjänste- eller familjelivränta».

Östlunds arbetsuppgifter har ända sedan anställningens början den 7 januari 1931 varit likartade och »minst lika kvalificerade som hans nuvarande tjänstgöring».

Utskottet. Såsom i motionen erinras, har frågan om medgivande för Östlund att i pensionshänseende tillgodoräkna anställningstid som infallit före

det han erhöll pensionsberättigande tjänst redan prövats av Kungl. Maj:t, som därvid beslutat om dylik tillgodoräkning med tillämpning av den s. k. tvåttredjedelsregeln. Utskottet vill framhålla, att prövningen av frågor om tillgodoräkning av icke pensionsgrundande anställning lagts i Kungl. Maj:ts hand med stöd av särskilt stadgande i vederbörligt pensionsreglemente. Den praxis som därvid utbildat sig innebär, att tillgodoräkning, efter prövning i varje särskilt fall, medgives med intill två tredjedelar av tiden för sådan anställning. Något avsteg från denna praxis genom särskilt beslut av riksdagen synes utskottet icke böra ifrågakomma utan särskilt tungt vägande skäl. Då enligt utskottets mening skäl för ett dylikt avsteg icke förebragts i det nu föreliggande ärendet, kan utskottet ej tillstyrka någon åtgärd i motionens syfte.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,
att motionen II: 370 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 4 mars 1955

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Närvarande: se under utlåtandet nr 45